

Edebiyat bahçesinden bir meyve...

EKMEĞİN HİKÂYESİ

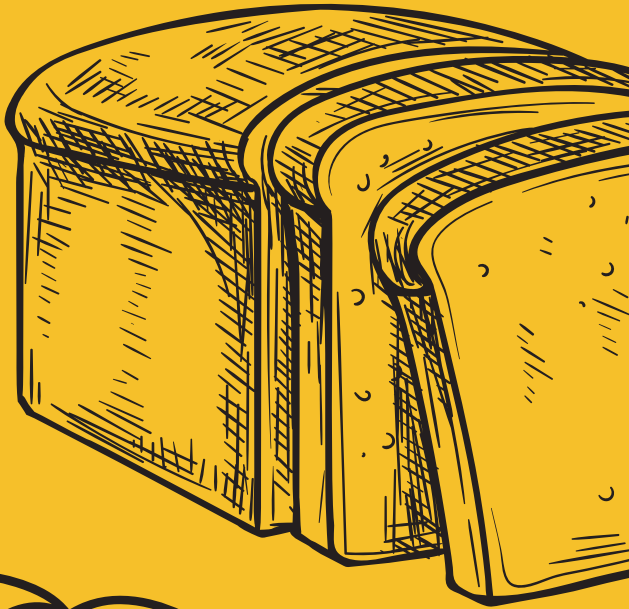

Bu kitabın sahibi:

.....

.....

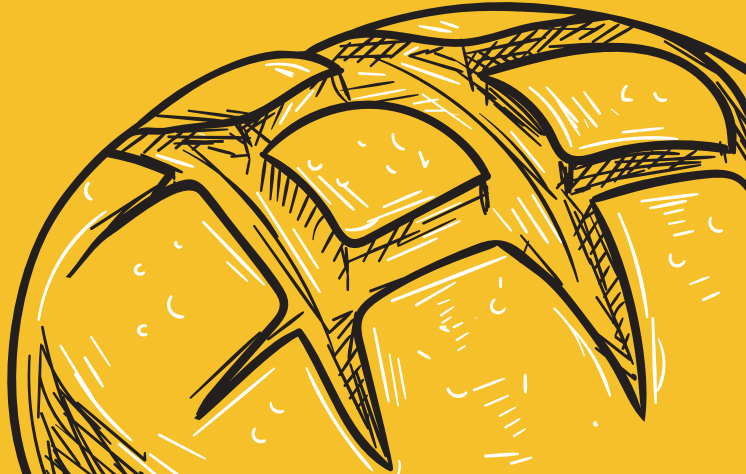
.....

Ekmeğe hürmet ediniz.
Muhakkak o, göğün ve yerin
bereketindedir. Dökülen
yemek ve ekmek kırıntılarını
yiyen kimsenin günahları
mağfiret olunur.

(Hadis-i Şerif)

Başlarken

Merhaba arkadaşlar! Benim adım ek-mek. Sizler için kendi hikâyemi kaleme aldım. Bir ekmek sizce nasıl yapılıyor? İşte, ben de bunu anlattım. Tohumdan sofraya uzanan bu yolculukta başımdan geçen maceraları kaleme aldım.

İlk zamanlar sıradan bir buğday tohumuydum. Hikâyem, kahramanım Yıldırım Bey'in ailesiyle beni ve arkadaşlarımı büyük bir tarlada toprakla buluşturmasıyla başladı. Karlar eriyince gün yüzüne çıktım. Yeşerdim, zamanla büyüdüm ve sarardım. Artık başağımdan ayrılıp harman olma vaktim gelmişti. Tabii biçerdöverlerin bu kadar canımı yakacağını hesap edemiştim. Gerçi ekmek olmak için her sıkıntıya katlanmaya hazırdım. Değirmen taşları sırdaşım, un çuvalları yoldaşım oldu.

Bu süreçte herkes bir işin ucundan tuttu, birbirine yardım etti.

Bu yolda değirmen taşları arasında öğütüldüm, fırında yandım, yeri geldi fırından kaçırıldım ama asla vazgeçmedim. Her biri birer sınavdı benim için. Ama umudumu hiçbir zaman kaybetmedim. Biliyordum ki her karanlığın ardında bir aydınlık vardı. Sonunda başarıya ulaşıp ekmek oldum. Bu yolculukta bana yardımcı olan herkese teşekkür ederim. Benim hikâyem sadece bir buğday tanesinden ekmek olma serüveni değil, aynı zamanda birçok kişinin emek verip bir araya gelerek çalışma hikâyesiydi. Sofranıza ekmek olarak geldiğimde bütün bu gayretlerin ne kadar kıymetli olduğunu bir kez daha anladım.

Kısacık ömrüme hatıralar biriktirdim. Birçok güzel hadiseye şahit oldum. Siz kıymetli okurlarımı, sayfalarımı çevirirken yeni bir maceraya kapı aralayan, toprak kokan sıcacık hikâyelerimle baş başa bırakıyorum. Keyifli okumalar dilerim.

*Benim hikâyem sadece bir
buğday tanesinden ekmek
olma serüveni değil, aynı
zamanda birçok kişinin
emek verip bir araya gelerek
çalışma hikâyesiydi.*

Kıymetli Hazine

*Bir avuç altının
olacağına, bir
avuç toprağın
olsun.*

Bir Avuç Toprak

Yıldırım, çalışma odasının pencere önündeki su yeşili koltukta kitap okuyordu. Elindeki *Ekmek Kitabı*'na o kadar dalmıştı ki kapı sesini dahi duymadı. Kapı aralığından başını uzatan Atike'nin, "Babacığım!" diye seslenmesiyle kitaptan kafasını kaldırdı. "Gel kızım, dalmışım kusura bakma." dedi babası. Atike, "Baba, Türkiye'den bize bir mektup gelmiş." diyerek elindeki zarfı uzattı. Yapılacak işleri olduğunu söyleyerek usulca odadan çıktı. Yıldırım, zarfın gönderen kısmında ilkokul arkadaşı Mehmet'in ismini görünce şaşırdı. "Arkadaşım bana mektup göndermiş." diye sevinerek zarfı açtı. Hemen gözlerini satırlar üzerinde gezdirmeye başladı.

EKMEK LÜGATİ

Ambar:

Genellikle tahıl saklanan yer.

Anız:

Ekin biçildikten sonra tarlada kalan sap.

Ark:

İçinden su akıtmak için toprak kazılarak yapılan açık oluk.

Âtıl:

İşlemeyen, işlevini yerine getiremeyen.

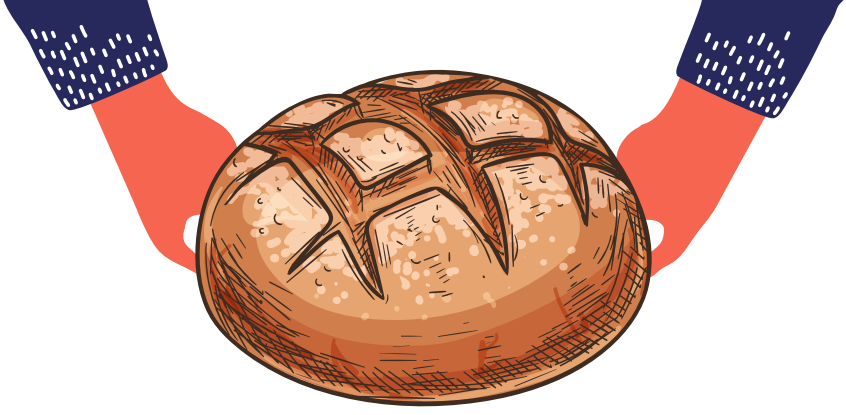
Avlu:

Bahçelerin etrafına ağaç ve ince dallardan yapılan çit, engel.

Başak:

Arpa, buğday, yulaf vb. ekinlerin tanelerini taşıyan kılçıklı başı.

**Benimle ilgili notlar
almak ister misin?**

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

